

ת"פ 41727/06/19 - מדינת ישראל ע"י נגד קטי אוחנה ע"י

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 41727-06-19 מדינת ישראל נ' אוחנה

פ"ל 11258-05-20

בפני
בעניין: כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד כרמית כהן
ועוה"ד שירלי אוחיון תביעות ירושלים

המאשימה

נגד

קטי אוחנה ע"י ב"כ עוה"ד יאיר הרשקוביץ

הנאשמת

גזר דין

הנאשמת שלפניי הורשעה על-פי הודאתה בשני כתבי אישום כפי שיפורט להלן.

כתב האישום המתוקן (התיק העיקרי)

הנאשמת הורשעה בביצוע עבירה של **תקיפת עובד ציבור**, לפי סעיף 382א(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, בכך שביום 3.8.2018, בשעות הערב, הגיעה יחד עם בתה החיילת לקבלת טיפול רפואי ב"ביקור חולים". הנאשמת נכנסה יחד עם בתה לקבלת הטיפול הרפואי ודרשה מד"ר ח"א (**הרופא**) שייתן לבתה הפניה למיין. הרופא הפנה את בתה של הנאשמת לבדיקות, ומשאלה יצאו תקינות, קבע כי אין צורך בשליחתה למיין. לאחר דין ודברים בחדר הרופא, החלה הנאשמת לצעוק על הרופא והפילה את מסך המחשב משולחן העבודה. הרופא קם ויצא מהחדר והנאשמת בעקבותיו, ואז דחפה היא את הרופא. הרופא האץ את הליכתו לכיוון המזכירות וביקש מהמזכירה שתזמין משטרה. אז הכתה הנאשמת בצווארו של הרופא מאחור.

פ"ל 11258-05-20 (התיק המצורף)

כתב אישום זה נושא שני אישומים.

מהאישום הראשון עולה, כי ביום 20.5.2020 נהגה הנאשמת ברכב פרטי בדרך חברון בירושלים, כשהיא יודעת שהיא

פסולה מלנהוג ע"י בית המשפט לתעבורה (פסילה מיום 6.1.2020 למשך שבעה חודשים). הגם שגזר הדין ניתן בהיעדרה של הנאשמת, ביום 12.2.2020 חתמה עליו הנאשמת. באותן נסיבות לא היה לנאשמת רישיון נהיגה תקף, שכן פקע מעל שנתיים ימים, וכן נהגה ללא רישיון רכב שעברה מעל שנה מאז שפקע. כמו כן נהגה ללא ביטוח. בגין כל אלה הורשעה הנאשמת **בנהיגה בזמן פסילה**, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה, **ברישיון נהיגה שפקע מעל שנתיים**, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה, **בהיעדר רישיון רכב שפקע מעל שנה**, לפי סעיף 2 לפקודת התעבורה, **בנהיגה ללא ביטוח**, לפי סעיף 2א לפקודת ביטוח רכב מנועי וכן **בשימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית בעת שהרכב נע**, לפי תקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961.

מהאישום השני עולה, כי ביום 12.2.2020 נהגה הנאשמת ברכב בירושלים, בזמן שידעה שהיא נמצאת בפסילת רישיון שמקורה בהחלטת בית המשפט שצוינה לעיל. בגין אותן נסיבות הורשעה הנאשמת בנהיגה בזמן פסילה, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה, **ברישיון נהיגה שפקע מעל שנתיים**, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה, **בהיעדר רישיון רכב שפקע מעל שנה**, לפי סעיף 2 לפקודת התעבורה, **ובנהיגה ללא ביטוח**, לפי סעיף 2א לפקודת ביטוח רכב מנועי.

מהלך הדין

ביום 16.9.2020 הצדדים הגיעו להסדר טיעון, במסגרתו הנאשמת הורשעה בכתב האישום המתוקן ונשלחה לשירות המבחן שהגיש תסקירים בעניינה. הסניגור ביקש לבחון את שאלת ביטול הרשעת הנאשמת אך חזר בו בשלב הטיעונים לעונש.

תסקירי שירות המבחן

בעניינה של הנאשמת הוגשו ארבעה תסקירים. מהתסקירים עולה כי הנאשמת בסוף שנות הארבעים לחייה, נשואה ואם לשלושה ילדים בגילים 12-24. הנאשמת מתגוררת עם משפחתה ביישוב אדם, עבדה ברציפות עד למשבר הקורונה במשק בית ובמטבח במסעדה, נעדרת עבר פלילי, אך יש לה עבר תעבורתי. במשך תקופה ארוכה לא עבדה בשל מצבה הבריאותי המורכב (הוצגו מסמכים) ומצבה הכלכלי קשה, אך לאחרונה מצאה עבודה כסיוע במסגרת חינוכית, מקור פרנסה הכרחי להישרדותה ולשמירתה על ביתה. שירות המבחן גולל קורות חיים מורכבים וקשים. למרות זאת, הנאשמת סיימה לימודי תיכון והתגייסה לצבא. אלא שבשל מצבה המשפחתי המורכב השתחררה שחרור מוקדם. לאורך כל השנים ניהלה הנאשמת אורח חיים נורמטיבי ועבדה במספר משרות על-מנת לכלכל את משפחתה. בשנים האחרונות חלה התדרדרות במצבה הבריאותי והיא נדרשת לטיפולים ומקבלת סיוע מהביטוח הלאומי. בתקופה האחרונה היא נמצאת בתהליך להכיר בה כנכה בביטוח הלאומי על-מנת לקבל סיוע נוסף. שירות המבחן עמד על כך שלאורך חייה, ניהלה הנאשמת אורח חיים הישרדותי וקשה אך למרות זאת הצליחה להגיע להישגים.

בהתייחסותה לאירוע הנדון, תיארה הנאשמת כי ברקע למעשים, התמודד בתה עם איומים מצדו של הרופא המתלונן בכתב האישום. לדבריה, הייתה היכרות מוקדמת בין הרופא לבין בתה, אשר פנה אליה בבקשות אינטימיות ומשלא נענתה, החל לאיים עליה. ביום האירוע, בתה פחדה לגשת לרופא, ולכן החליטה הנאשמת להתלוות אליה. שירות המבחן התרשם, כי הנאשמת הביעה חרטה על ההתפרצות האלימה, אך טשטשה מחומרת מעשיה. הנאשמת השתלבה בטיפול פרטני, ושירות המבחן המליץ בסופו של יום לבטל את הרשעתה של הנאשמת, בשל פגיעה בדימויה העצמי, הגם

שלא הוכח נזק קונקרטי, וכן המליץ להטיל עליה של"ץ בהיקף 250 שעות וכן צו מבחן למשך שנה.

בתסקיר האחרון שירות המבחן עמד על כך שלמרות הזדמנות שנתתי לנאשמת להשתלב בטיפול, היא לא עשתה כן, בשל תירוצים מתירוצים שונים, כאשר השירות העריך שמדובר בקושי של הנאשמת להיחשף במסגרת טיפול קבוצתי ובשל היעדר בשלות לטיפול בעת הזו. עם זאת, הנאשמת שמחה להצעת שירות המבחן להשתלב בסדנת "פעמונים" שתכליתה שיפור בהתנהלות הכלכלית ורכישת מיומנויות בהקשר זה. שירות המבחן שב על המלצתו העונשית.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

לאחר שמיעת הצדדים, אמרתי לנאשמת כי אני סבור כי העונש הראוי הוא הטלת מאסר בדרך של עבודות שירות. למרות זאת, בהגיעה לממונה, טענה כי לא תוכל לעמוד בביצוע עבודות שירות, בשל מצבה הכלכלי הדחוק, והחשש מאובדן עבודה, שיוביל, לדבריה, לאובדן קורת הגג שלה.

ראיות לעונש

הוצגו לי רישומה התעבורתי של הנאשמת מחד, ומסמכים על אודות מצבה הבריאותי מאידך.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

ב"כ המאשימה עמדה על חומרת נסיבות ביצוע העבירה בתיק העיקרי וכן על חומרת העבירות בתיק המצורף ועתרה למתחמי ענישה שבין 6 ל-18 חודשים בתיק העיקרי ועד ל-20 חודשי מאסר בתיק המצורף. בגין שני התיקים עתרה ב"כ המאשימה להטיל על הנאשמת 12 חודשי מאסר וענישה נלווית לרבות פסילה בפועל ופסילה על-תנאי וכן פיצוי למתלונן. הסניגור ביקש להיעתר להמלצת שירות המבחן לרבות שאלת ביטול ההרשעה.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מידת אשמו של הנאשם, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערכים המוגנים

ביחס לתקיפת אנשי צוות רפואי עמד בית המשפט העליון בצורך להחמיר בענישה בשל ביצוע מעשים שכאלה - מפנה לע"פ 7220/19 **זגורי נ' מ"י** (מיום 6.2.2020) בסעיף 13 לפסק דינה של כב' השופטת וילנר (**עניין זגורי**). **אשר לעבירות התעבורה** ברע"פ 5635/19 **יעקובוב נ' מ"י** (4.9.2019) בפסקה 12 צוינו הערכים הנפגעים בביצוע עבירה של נהיגה בפסילה, לרבות הפגיעה בשלטון החוק והסיכון לציבור.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לענין קביעת המתחם:

בתיק העיקרי - מדובר בפרץ רגשות שבא לידי ביטוי במעשה אלים ופסול, גם אם הגיע על רקע אותה היכרות בין הרופא לבין בתה של הנאשמת, שאינה מהווה הצדקה למעשה הפסול; הנאשמת צריכה הייתה להימנע מן המעשה ולו הייתה שולטת בעצמה, יש להניח כי כך היה קורה. נגרם נזק מעצם קרות האירוע האלים במקום בו הרופא צריך לחוש בטוח, והנזק המצטבר והפוטנציאלי נעוץ בחומרת תקיפתם של עובדי ציבור ובמיוחד עובדי שירותי הרפואה, המקדישים לילות כימים למען הזולת, פגיעה שמשפיעה על איכות השירות והמוטיבציה לתת אותו לכלל הציבור.

אשר לתיק המצורף - הנאשמת נהגה ביוזעין בשתי הזדמנויות שעה שהיא פסולה לנהיגה ע"י בית המשפט. הנאשמת אחראית בלעדית למעשים שנעשו תוך התעלמות משלטון החוק וסיכון כלל המשתמשים בדרך. הנזק שנגרם הוא עצם ביצוע העבירה והזלזול הגלום בה בשלטון החוק. פוטנציאל הנזק אם הייתה נגרמת תאונה, מעבר לנזק הגופני, נעוץ בהכבדה על הקופה הציבורית בשל התנהגות מעין זו.

מדיניות הענישה הנוהגת - בהמשך לדברים שצוטטו בעניין **זגורי**, קיימת נטיה להחמיר בעבירות מסוג זה. מפנה לרע"פ 5458/12 **ליכטמן** נ' **מ"י** (מיום 5.7.2012) שם דובר בתקיפת רופא שגרמה לו חבלה. הנאשם נדון לשישה חודשי עבודות שירות; בעניין **זגורי** דובר בנסיבות חמורות בהרבה שכללו חבלה חמורה, איומים והחזקת סכין. שם נקבע מתחם שבין 10 ל-36 חודשי מאסר והוטל עונש של 18 חודשי מאסר בפועל; בעפ"ג (ב"ש) 40902-04-21 **אלאטרש** נ' **מ"י** (מיום 2.6.2021) בנסיבות של תקיפת רופא ואיומים תוך גרימת חבלות, אושר מתחם שבין 6 ל-10 חודשי מאסר ועונש של 8 חודשי מאסר בפועל.

ביחס לנהיגה בפסילה, מפנה לרע"פ 5662/18 **פלוגי** נ' **מ"י** (מיום 2.8.2018) שם אושר מתחם שבין מספר חודשי מאסר ועד שנת מאסר בהקשר לעבירה זו, ואושר עונש של שנת מאסר, אך מדובר בנסיבות חמורות בהרבה ממקורנו שכללו גם עבירות אלימות. מפנה גם לרע"פ 5635/19 **יעקובוב** נ' **מ"י** (מיום 4.9.2019) שם אושר מתחם שבין מאסר מותנה ועד 18 חודשי מאסר, ועונש של 4 חודשי מאסר בנסיבות של נהג משאית שנהג בשלילה ולו עבר תעבורתי מכביד.

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד בתיק העיקרי על חודשיים ועד 12 חודשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות, וביחס לתיק המצורף יעמוד המתחם על מאסר על תנאי ושל"ץ ועד 7 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40י"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: מצד אחד ולקולא, הנאשמת הודתה בשני כתבי אישום וקיבלה אחריות למעשים. אין לה עבר פלילי. נסיבות חייה קשות ומורכבות, ובשנתיים האחרונות החמיר מצבה הבריאותי וכן מצבה הכלכלי, עד כי למרות אזהרותיי, אמרה לממונה כי לא תוכל לעמוד בביצוע עבודות שירות בשל החשש

מאובדן פרנסתה, שעלול להוביל לאובדן קורת הגג שלה. מאידך ולחומרה, התנהלות הנאשמת מול שירות המבחן, אשר נובעת הן מנסיבותיה האישיות, אך גם מהקושי להעמיק בקבלת אחריות וקבלת טיפול נדרש. כמו כן לחובתה עברה התעבורתי.

המיקום במתחם - אלמלא נסיבות אישיות קשות המצדיקות חריגה מן המתחם משיקולי צדק, היה מקום להטיל על הנאשמת, כפי שאמרתי לה יותר מפעם אחת, מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות ברף הגבוה של המתחמים המשוקללים גם יחד. אלא שהנסיבות שלפניי חריגות - בשל קורותיה, מצבה המשפחתי, ההחמרה במצבה הרפואי ומצבה הכלכלי והקושי במציאת תעסוקה, כאשר אובדן פרנסתה עלול להוביל לאובדן קורת הגג מעל ראשה. בנסיבות אלו, אני סבור כי ראוי לאמץ את הפתרון שהוצע ע"י בית המשפט העליון ב-ע"פ 4456/14 **קלנר ואח'** נ' **מ"י** (מיום 29.12.2015, להלן - **עניין לופוליאנסקי**), והוא חריגה מ"שיקולי צדק" (ר' סעיפים 212-218 לפסק דינו של כב' השופט פוגלמן). נקבע אמנם, כי מדובר בחריג שבחריגים, ואולם אני סבור כי יש לאמץ גישה זו כאן לנוכח הטעמים האישיים עליהם עמדת.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. 400 שעות שירות לתועלת הציבור (של"ץ), אשר לא יבוצעו לפני 1.1.2023 על-פי תוכנית שיכין שירות המבחן ובפיקוחו. התוכנית תוגש עד ליום 1.12.2022. הנאשמת הוזהרה כי אי-קיום צו השל"ץ באופן משביע רצון עלול להביא להפקעת הצו ולדיון מחודש בשאלת גזר הדין הראוי לרבות אפשרות של הטלת מאסר בפועל. קובע מעתה תקופה של 18 חודשים לצורך ביצוע השל"ץ;

ב. 6 חודשי מאסר שלא ירצו, אלא אם תעבור הנאשמת כל עבירת אלימות פיזית כלפי עובד ציבור בתוך 3 שנים מהיום;

ג. חודשיים מאסר שלא ירצו, אלא אם תעבור הנאשמת כל עבירת אלימות מילולית כלפי עובד ציבור, וכן כל עבירת תעבורה בה הורשעה, בתוך 3 שנים מהיום;

ד. 36 חודשי פסילה בפועל מקבלת רישיון נהיגה או מהחזקה בו החל מיום 20.5.2020. אין צורך בהפקדת הרישיון;

ה. 12 חודשי פסילה מקבלת רישיון נהיגה או מהחזקה בו, וזאת על-תנאי למשך 3 שנים מהיום;

ו. קנס בסך 500 ₪, או יומיים מאסר תמורתו אם לא ישולם. הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים ב-15 בכל חודש החל מיום 15.12.2022. לא ישולם תשלום במועד או לא ישולם כלל, יעמוד הקנס לפירעון מיידי. מורה על קיזוז הקנס מההפקדה שבתיק, על אף כל הודעת עיקול. ככל שתיוותר יתרת חובה, תשולם כפי שקבעתי. ככל שתיוותר יתרת זכות תוחזר לנאשם בכפוף להיעדר כל הוראת עיקול;

ז. פיצוי למתלונן ע"ת 1 בתיק העיקרי בסך 1,500 ש"ח. הפיצוי ישולם ב-5 תשלומים החל מיום 15.12.2022,

וב-15 לכל חודש רציף ועוקב. אי עמידה בתשלום מי מהתשלומים תביא לפירעון מיידי של הפיצוי ולתוספת הפרשי הצמדה וריבית פיגורים כחוק. מורה על קיזוז הפיצוי מההפקדה שבתיק, על אף כל הודעת עיקול. ככל שתיוותר יתרת חובה, תשולם כפי שקבעתי. ככל שתיוותר יתרת זכות תוחזר לנאשם בכפוף להיעדר כל הוראת עיקול;

ח. צו מבחן לתקופה של 18 חודשים מהיום. במהלך תקופה זו הנאשמת מחויבת בשיתוף פעולה עם שירות המבחן, כאשר מובהר כי הפרת הצו תוכל להביא לפתיחה מחודשת של המשפט וגזירת עונשה של הנאשם, לרבות אפשרות של הטלת עונש מאסר.

קנסות ופיצויים ניתן לשלם כעבור 3 ימים מיום מתן גזר הדין בחשבון המרכז לגביית קנסות בדרכים הבאות:

• בכרטיס אשראי באתר www.eca.gov.il

• בטלפון: *35592 או 073-2055000

• במזומן בכל סניף של בנק הדואר בהצגת תעודת זהות בלבד

לא יונפקו שוברי תשלום.

יש לשלוח לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ג' תשרי תשפ"ג, 28 ספטמבר 2022, במעמד הצדדים.